

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.

Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**

Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

www.facebook.com/magyarnaplo

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt.

Postacím: 1900 Budapest

Előfizetésben megrendelhető az ország
bármely postáján, a hírlapot kézbesítőknél,

a www.posta.hu WEBSHOP-ban

(<https://eshop.posta.hu/store/>),

e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen,

telefonon a 06-1-767-8262 számon,

levélben a MP Zrt. 1900 Budapest címen.

Külföldre és külföldön előfizethető

a Magyar Posta Zrt.-nél: a www.posta.hu

WEBSHOP-ban

(<https://eshop.posta.hu/store/>),

1900 Budapest,

06-1-767-8262,

hirlapelofizetes@posta.hu

Belföldi előfizetési díjak:

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

A folyóirat megrendelhető

szerkesztőségünkben is:

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.

• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**

• telefonon: **06-1-413-6672**

• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

Az anyaság: költészet

Amikor második fiam úgy döntött, hogy immáron szükséges engedelmeskedni a törvénynek, és az isteni világból az emberek közé bátorkodik, kórházba indulásunk előtt valami olyasféle üdvözlettel búcsúztam el a családtól, hogy: „Találkozunk a mennyországban!” Nem éppen az anyaság örömét tükröző szavak ezek, de még az ősi, ösztönös bizalom nyomait sem igen hordozzák magukon. Végül, íme: megmaradtunk. Sőt, életem leg... no, igen. Itt megállunk. Megfogadtam, hogy az anyaságról semmilyen körülmény között nem fogok vallomást tenni. Ha pedig mégsem tudnám magamban tartani a szót: „nagy szavakat” nem engedek ki a számon. Egyfelől azért nem, mert nem áll rá a nyelvem/kezem az anyaságot és a gyermekvállalást (manapság) misztifikáló, kultikus magasságokba emelő diskurzusra. Másfelől azért nem, mert az anyaságról Édesanyám jut eszembe, és az Édesanyám misztifikálását lehetővé tevő „nagy szavak” hiányoznak a szókincsünkből. Saját anyaságomról nem, Édesanyámról annál többet tudnék beszélni/írni. Nekem ő Az anya. Isten kegyelméből, magam is *az* volnék, de erről beszéljenek majd a gyermekeim.

A minap – komoly szervezőmunka árán – sikerült eljutni egy késő délutáni időpontban tartott, nagyon fontos szakmai műhelyvitára, Budapestre. Lázasan jegyzeteltem, teljes valómmal elmerültem a tudomány világában, mígnem az egyik pillanatban felpattantam az ülésről, és hazarohantam. Gyermekeimhez. „Nem volt érdekes a fórum?” – kérdezték itthon. „Ó, de mennyire, hogy az volt!” – kiáltottam gyermekeim öleléséből némi levegő után is kapkodva, „éppen most tesszük ki a pontot az i-re”.

Az anya életében az öröm és a szenvedés két jó testvér, akik soha el nem szakadnak egymástól. Az anyának minden jóból és rosszból annyi jut, ahányan a házat lakják. Mégis. Már nem tudnék belépni abba a házba, aminek a küszöbén nem döntenek a földre haragtól, örömtől ujjongó gyermekeim.

Az anyaság – mit ad Isten? –: költészet. Ezúttal nem irodalmunk legjavából vett példákkal, hanem néhány hazai, „népi” mondást idézve próbálom alátámasztani állításomat. „Szegényt, hamar magához ölelte a föld, pedig annyi gyermeke volt, hogy itt is lett volna mivel betakaróznia...” „Szegény, élet nélkül múlt ki a világból, csak a harang siratta el, de gyászát nem viselte senki...” „Megyünk Szűz Mária után... anyaságunk s asszonyorsunk nyomorúságos dicsősége...” Az egyik anya árvákat, a másik még árvákat sem hagyott, hagyhatott maga után a világban. A harmadik halott fiát búsulja. „Az anyának búsulás a kenyere.”

De „aggodalomra semmi ok, ki van ez találva – mondják, hol más: hol: otthon, csak csinálni kell.” Mivel lehetne ezt felülírni? Semmivel. Megtoldani is csak azzal, hogy ebben a pillanatban még az anyák kezében van az élet továbbadásának a lehetősége. Köszönöm Istennek a feladatot, és kívánom, hogy gyermekeim a dicsőségére szolgáljanak.

Iancu Laura

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (örökös elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kó Pál, Salamon Konrád,
Szakály Sándor, Vasy Géza

Újraalapító főszerkesztő: Oláh János

Főszerkesztő: **Jánosi Zoltán**

E-mail: janosizoltan@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7035

Főszerkesztő-helyettes: **Bíró Gergely** (próza)

E-mail: proza@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7031

MUNKATÁRSÁK

Berta Zsolt

(Magyar Napló Könyvesbolt,
Budapest, VIII. ker. József krt. 70.,
Józsefvárosi Galéria)

Mobil: (70) 421-9580

E-mail: magyarnaplokb@gmail.com

Bolla Eszter (szerkesztő)

E-mail: bollaeszter@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 410-3962

Bornemissza Ádám (tördelőszerkesztő)

Cech Vilmosné (gazdasági ügyintéző)

Kondor Péter (szerkesztő)

E-mail: kondorpeterjanos@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 410-3417

Mórocz Gábor (Könyvszemle, tanulmány)

E-mail: moroczgabor@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 410-3192

Nemes Attila (Nyitott Műhely, marketing)

E-mail: nemesattila@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 421-7962

Parragi Zoltán (ügyintéző)

E-mail: parragizoltan@magyarnaplo.hu

Szentmártoni Anikó

(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)

E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7030

Szentmártoni János

(ügyvezető)

E-mail: titkarsag@iroszovetseg.hu

Zsiga Kristóf (ügyvezető, könyvkiadás)

E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu

Mobil: (70) 388-7033

Zsille Gábor (vers)

E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Borító: **Oláh Máttyás László**

*

A címlapon: **Hóvári János**

(Fotó: Czimbal Gyula)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, választborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Iancu Laura: *Az anyaság: költészet* 1

SZEMHATÁR

Szécsi Margit: *A hetedik napon* 3

Mezey Katalin: *Virágénekek* 4

Az Istennek készült bejáraton át. 5

Toldi Éva: *Olvasástapasztalatok, érzelememlékek* 6

Marosi Gyula: *A csók* 8

Lőrincz György: *Te vagy a legszebb...* 9

Miklós Péter: *„Kit anya szült, az mind csalódik végül”* 13

Mirtse Zsuzsa: *A Felejtés palotája* 17

Kovács István: *„Mindvégig veletek...”* 22

Zsille Gábor: *Szmolenszk* 23

Zsigmond Andrea: *Kivágják a cseresznyéskertet?!* 24

Both Balázs: *Villon a piactéren;*

Giotto di Bondone: A betlehemi gyermekgyilkosság (1304–1306) 29

Simon Adri: *Arany metszés* 30

Nemes Attila: *„Az is a játék része, hogy nem hagyjuk meghalni*

nagy elődeinket.” Interjú Simon Adrival 32

Bogoly József Ágoston: *Indázó szenvedély* 34

Babics Imre: *Hajósinas; Kormányos* 36

Gömöri György: *John Maynard Keynes és Békássy Ferenc barátságáról* 37

Vassányi Miklós: *Alaszkától Yucatánig* 41

Prohászka László: *Gróf Apponyi Henrik indiai vadászútja* 47

Jánosi Zoltán: *Leheletnyi égbolt* 52

Karádi Zsolt: *„Álmos fejét karjára fekteti...”* 54

Hóvári János: *Mandala és labirintus* 57

NYITOTT MŰHELY

Nemes Attila: *„Nem rólunk szól a történet, hanem Magyarországról”*

Beszélgetés Hóvári Jánossal 59

KÖNYVSZEMLE

Biernaczky Szilárd: *A „nagy fehér bíró” öröksége*

Földessy Edina: Torday Emil kongói gyűjteménye 68

Szerzőink 70

Lapszámunkat Kálmán László ötvös- és iparművész alkotásainak reprodukcióival illusztráltuk.

Nagy Gábor Utassy Józsefről írt, 2018. februári és márciusi számunkban közölt tanulmányában téves az az állítás, amely szerint Alföldy Jenő a hetvenes években az És könyvrovatának vezetőjeként adta át recenziora Utassy József *Csillagok árvája* című kötetét Lengyel Balázsnak. A könyvkritikai rovat vezetője Iszlai Zoltán volt. Így az is téves megállapítás, hogy Alföldy a lesújtó Lengyel Balázs-kritika leadása miatti „penitenciából” írta meg és közölte a Tiszatájban Lengyel vitatkozó cikkét az És-ben súlyosan elmarasztalt Utassyról. (A teljesség kedvéért: Lengyel Balázs később, ha csak előszóban is, bocsánatot kért Utassytól. Alföldy Tiszatájban közölt cikkét a Népszabadságban nemzeti elfogultság, Lengyelét nem eléggé meggyőző kritikai formalizmus címén ítélte meg E. Fehér Pál.)